



Doc. dr. Petrija Jovičić (05. 03. 1971.-09.10.2018. godine) je rođena u Ivanjici. Srednju umetničku školu za dizajn završila je u Beogradu 1990. godine. Diplomirala je na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna u Beogradu, odsek Zidno slikarstvo, smer Restauracija i konzervacija (1991-1996). Bila je saradnik u nastavi na katedri Crtanje i slikanje u klasi prof. Milana Blanuše (1996-1997). Radila je restauraciju i konzervaciju manastira Pećka Patrijaršija u Peći u sastavu grupe Zavoda za zaštitu spomenika kulture iz Beograda (1996) pod rukovodstvom prof. Zvonimira Zekovića. Glavni konzervatorski radovi su bili fokusirani na kupolu crkve Pećke Patrijaršije. Restauraciju i konzervaciju Saborne Crkve u Beogradu (gornji slikani deo crkve) je radila u sastavu Narodnog muzeja u Beogradu (1997) pod rukovodstvom prof. Gordane Žunjic-Kusovac. Samostalno je realizovala mozaik Sveti Đorđe ubija aždahu i prozorske vitražne okna u crkvi Sveti Đorđe u Prilikama (1998). U organizaciji slikarske radionice manastira Žiča živopisala je u crkvi Sveti Đorđe u Prilikama (1998). Magistrirala je na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna, zidno slikarstvo (mozaik), mentor prof. Vladimir Todorović, na temu: Ritam grada (2001). Član je „ ULUS-a od 2001, UUB-a od 2007, UU RAS ART od 2009. U statusu samostalnog umetnika je bila od 2001 do 2014. godine. Doktorirala je na Interdisciplinarnim studijama Univerziteta umetnosti u Beogradu, odsek Teorija umetnosti i medija, mentor prof. Nikola Šuica (2009- 2013), sa temom: Feminističke konstrukcije u vizuelnim narativima slikarki na temeljima psihoanalitičkih iskustava. Na Evropskom univerzitetu Brčko distrikt i Kaloos Tuzla je održavala predavanja i u zvanju je docenta od 2013. Bila je zaposlena je u Etnografskom institutu SANU, u zvanju naučnog saradnika od 2014. godine. Imenovana je za sudskog veštaka (2014) za oblast Primenjene umetnosti i uža specijalnost - Slikarstvo. Iza sebe je ostavila 130 kolektivnih i 15 samostalnih izložbi u zemlji i inostanstvu, dobitnik je 9 nagrada iz oblasti likovnih umetnosti, bavila se naučnim, humanitarnim i pedagoškim radom.

Sa dubokim žaljenjem i tugom, mi kolege, koje je poznavala i sa kojima se družila, učestvujemo u bolu svih onih koji su je voleli, cenili i poštovali. Bila je divan prijatelj, saradnik i na nju se uvek moglo osloniti. Posedovala je neverovatnu energiju i elan. Bila je entuzijasta, požrtvovana i vredna, dobronamerna, ljubazna i uvek nasmejana. Kao takva će nam ostati u sećanju. Neka joj je večna slava i hvala.